

மகளிர் மன்றம்

அன்புச் சோதரிகளே! வணக்கம் பல!

நம் அன்னியாம் திருச்சபையின் ஜக்கியப் பிரயோசனத்தை வெளிப் படையாக நம் உள்ளங்களில் பதியவைக்குங் திருநாட்கள் இரண்டு இதோ சமீபித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கார்த்திகை மாதம் 1-ந் தேதி இவ்வுலக வாழ்க்கையில் போராடி முழுவதாக வெற்றியடைந்து இன்று இறைவுடன் இன்பமெய்தும் சுலபாரலோக வாசிகளுடனும் சேர்ந்து நாமும் அகமிகிழவோம். எமது உலகபோராட்டத்தில் வேண்டிய பெல்லைநாடி இறைஞ்சுவோம். அடுத்து கார்த்திகை மாதம் 2-ந் தேதி எம்மிடையேனின்று பிரிந்துபோய் உத்தரிப்புஸ்தல அக்கினியில் அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்களுடன் நாமும் துயருநுவோம். அவர்கட்காகப் பூசைப்பலி, செபதபம், தானதருமம், சிலுவைப்பாதை ஆசியவற்றை ஒப்புக்கொடுப்போம். அன்றமட்டுமல்ல; வரவிருக்கும் கார்த்திகைமாதம் முழுவதுமே இப்புண்ணிய ஆன்மாக்கட்கு உதவிசெய்யப் பின்வாங்காதிருப்போமாக!

சோதரி ரோஜா.

செபமாலை சொல்லவரா.....! நேரமில்லையே!

● காலை 7மணி இருக்கும். பாடசாலை செல்வதற்காக பஸ்வண்டியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே தெருவோரத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். நெல்விடைக்கும் காலமல்லவா?..... தலையில் ஏருக்கடக்கத்தைச் சுமந்தபடியலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தாள் கிடித்தவ வயதுள்ள மனுவியொருத்தி. சுடுகியாக அவள் நெற்றி யிலும் மார்பிலும் திரித்துவல்லோது அடையாளத்தைப் போட்டுக் கொண்டேகைகளின்டையும் குவித்தாள். அப்போது தான் அவளது உழைப்பேற்ற காங்களினிடையே மின்னிய செபமாலை என் கண்களைக் கவர்த்து. 3-ங்காரணி க்கத்தின் முடிவில் இருந்தன அவள் விரல்கள். என்னைக் கூர்ந்துகொண்டே நடந்தாள் மரியன்னையின் அப்பிரிய சிவ்யை.

அவனுக்கு நேரமில்லை!
.....ஆனால், அவள் செபமாலை சொன்னால்!

* * *

● அன்றெருகுநாள். அலுவலகத்திலிருந்து விடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார் ஓர் இளைஞர். அவர் இலவ்கை இராணுவப் பகுதியில் “சார்ஜனு”க்கடமையாற்றிக் கொண்டிருப்பவர். “பஸ்வண்டி”யை விட்டிருந்து நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த அவருது கை ஏக்களின் விரல்கள் அன்னையின் மனிமாலையை உருட்டிக் கொண்டிருந்த காட்சி என்னைப் பரவசத்திலாத்துத் தியது. விட்டுப்படியில் காலைவைத்ததும் செபமாலை அவர் கார்ச்சட்டப்பையைச் சரணடைத்து.

அவனுக்கு நேரமில்லை!
.....ஆனால், அவர் செபமாலை சொன்னால்!

* * *

● பண்டத்தரிப்பில் பாவசமூட்டும் இடமாக விளங்கின்ற “நொவிசியேற்” மடத்துத் தலையியிடம் சந்திர நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு விடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தே தன். வழியில் ஏற்கனவே எனக்கு அறிமுகமான பெண்ணிறைநிறுத்தியைச் சுந்தித்தேன். தரித்துனின்ற எனது சுக்கேமங்களை விசாரித்தாள் அம்மாது. அவள் ஒரு கையில் ஜலையில் பின்னப்பட்ட சிறுபை ஒன்று. மறுகையில் மாதாவின் மாலை. “எங்கே போகிறேன்?” என்று வினாவினேன். நொவிசியேற் “மடத்துத்துக்கு முட்டைகள் கொண்டு போகிறேன்” என்றால் அவள். என்னைக் கடந்தும் திரும்புவும் அவள் விரல்கள் மாலையின் மனிகளை உருட்டுவதை அவதானித்தேன்.

மகிழ்ச்சியடைக்கிரேம்

சென்ற 22-10-64 வியாழன் வாரம் “யாழ்ப்பாண மகளிர்மன்றக் கல்லூரி கனின் விளையாட்டுச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட இறுதி விலைப்பக்கத்தைப் போட்டியில் எமது யாழ்நாள் திருக்குடும்பக் கன்னியார்மட்டு பங்கிலைப் பாடசாலையானது சிரேஷ்ட, கனிஷ்ட பகுதி இரண்டு முறையே 17:10, 5:2 புள்ளிகளை விட்டு மகோண்னத வெற்றி விட்டிருள்ளது. இதன் பயனாக, “வீரகேசரி” நிலை வழக்கப்பட்ட வெள்ளிக்கேடம், நீதிக் கோட்டை வெற்றியில் மாலினி கனகசபை, நீற்று ரேஸ் பஸ்ரியாம் பின்னோ, பிரான்ஸில்கா ஜெராஜிசிங்கி, ஜென் மோசேஸ், சக்திரா கங்கதயா, கிறிஸ்பெல் மரியாம்பின்னோ, ஜோய்ஸ் தம்பினாயகம் முதலிய வீராமனிகளும் ஊக்கத்துடன் விளையாடி வெற்றியீட்டினர். இவ்வெற்றியீட்டுவதற்காக அயராதைழைத்த உடற்பயிற்சி ஆசிரியை செல்லி மதுரம் செகராஜு சிங்கத்திற்கும், கண்ணிகாமத்திற்கும் எமது இதயழூர்வமான பாராட்டுதல்கள் உரித்தாகுக்.

பிலும் கோயிலுள் சென்று 10, 10 பிரியத்தமாக திரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமாம். மத்தியானம் பள்ளிக்குப் போகையிலும், பின்னே ரம்பீடுக்குப் போகையிலும் கோயிலுக்குள் போய் கடைசி 10, 10 பிரியத்தமாக மங்கிரங்களைச் சொல்ல வேண்டுமாம். அப்போது ஒரு செபமாலை முடித்து விடுவேண்டும்” என்று சொல்லி விட்டு “நான் போகி ரேந் அக்கா” என்றங்னைம் ஒடினால் பாடசாலையை கோக்கி:

அச்சிறுமிக்கும் நேரமில்லை!
.....ஆனால், அவள் செபமாலை சொன்னால்!

* * *

நமக்கும் நேரமில்லை!....
அஃது உண்மையே!

ஆனால், நாமும் செபமாலை சொல்ல வோம்!... ஜப்பசி மாதத்தில் மட்டுமல்ல!.....வாழ்க்கமுழுவதிலும் மே.

நீற்யறந்த ஸ்தோத்திரம்

கைவிடப்பட்டவர்களின் பாதுகாவலரான அர்சு. யூதாதேயுவின் வேண்டுதலாஹும், பரிசுத்தசதாசகாயமாதா, அர்சுகுசையப்பர், அர்சு. அந்தோனியார், அர்சு. திரேசம்மா ஜிகியேரின் அலுக்கிரகத்தாலும் ளான் பரீட்சைமில் சித்தியடைஞ்சென்னேன். இவர்தனின் ளாமம் புகழப்படுவதாக. மேலும் எனக்குவேண்டிய ஏனைய சகாயக்களையும் அருளுவார்களை எம்புகின்றேன்.

தா. அருளானந்தம் கட்டடக்காடு

எல்லோரும் விரும்பிச்செல்லும் விருந்தினர் மாளிகை

“பாம் கோட்”

பிரதானவீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இங்கே உள்ள வசதிகளிற் கிடை:

- தாராளமான பெரிய அறைகள்
- மின்விசிறிகள்
- நேடியோ சங்கித உபகரணங்கள்
- சுக்தளபாடங்கள்
- அறை ஒவ்வொன்றுடனும்
- ஸ்நான சுத்திகரத் தனிஅமைப்புகள்
- உணவுஅருந்த உல்காசமான திறந்த வெளிடும்
- மாடி நந்தவனம்
- பூந்தோட்டமுற்றம் சிறு பிள்ளைகளுக்கு உகந்த
- விளையாட்டு அறைகள்
- சிறு மிருகசாலை
- மோட்டார்வாகனங்கட்கு ‘கருஞ்’வசதி உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கு உதவியான
- வழிகாட்டிகள்
- போக்குவரவு வசதிகள் மேல்நாட்டு, கீழ்நாட்டு முறைகளில் தயாரிக்கப்படும்
- திறமையான உணவு

தனிஆன்	இவர்	
1-ம் வகுப்பு அறை	10 ரூபா	18 ரூபா
2-ம் வகுப்பு அறை	7 ரூபா 50சதம்	15 ரூபா

கிரமாய் வருபவர்களுக்கும், வர்த்தக பிரயாணிகளுக்கும் விசேஷ சலுகைகள் காட்டப்படும்.

விவாகவரவேற்பு, பிரியாவிடை முதலிய வைபவங்களுக்கு உகந்த இடம் இது:

“பாம் கோட்” மண்டபம், வெளிமுற்றம் கொண்டாட்டங்களுக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மறவாதீர்கள்:

விடுதி வசதிகளுக்கும், கொண்டாட்டங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் கீத்திவாய்ந்த இடம்

“பாம் கோட்”

ஆண்டவரே எங்களுக்கு செபிக்கக் கற்பித்தருநும் (ஓக்க 11:1)

சில வாரங்களின் முன்னே பாதுகாவலனில் “ஜங்கில வளையாதது” என்ற தலைப்பில் சிறுவர்களை எவ்வாறு பெற் றோர் செபிக்கப்பயிற்ற வேண்டுமென்று எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால், வளர்ந்த பலருக்குக்கூடச் “செபமென்று என்ன?” “செபவேளையில் நாங்கள் என்ன செய்வேண்டும்?” என்பன்தெரியாதிருத்தல் ஓரளவுக்கு உண்மை என்றே கூறவேண்டும்.

யேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய சீஷர் களாக, மூன்றுவருடாலம் அவருடன் அல்லும் பகலும் கூடித்திரிந்த வர்களாகிய அப்போஸ்டலர்கள் கூட, அவரைப் பார்த்து ஒருங்கள் செபத்தைப்பற்றிய தங்கள் அறியாமையை எடுத்துக்காட்டி, “ஆண்டவரே! எங்களுக்குச் செபிக்கக் கற்பித்தருநும்” என்று கேட்டனர் அன்றே.

“செபம் என்றால் என்ன?”; “நான் எவற்றைப்பற்றிச் செபிக்க வேண்டுமோ?”; “கேளுங்கள் கிடைக்கப்படும்” என்பது உண்மையோ பொய்யோ?; “செபித்தல் ஏப்போது? எங்கே? எப்படி?”; “யேசு நாதரும் செபமும்”; “செபத்தைப்பற்றிய மேலதிகமான கேள்விகள்” என்ற தலையங்களுடன் மெதடிஸ்த சபைப் பாதிரியாரான வண. ஜோர்ஜ் ஈ. குட் (கொழும்பு), கொள்ளுப்பிட்டி மெதடிஸ்த கோயிலில் இல்லருட முதற்புகுதியில் ஆறு அருடையான பிரசங்கங்களை ஆங்கிலத்தில் போதித்தார். நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் அவருடைய பிரசங்கங்களைத் தவறுமல் கேட்டுப் பெரும்பயன்செடந்தனர். அவற்றுள்ளுறுப்பு இரண்டைக் கேட்கும் வாய்ப்பு மட்டுமே எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால், அச்சொற்பொழி வகன் அதிர்ஷ்டவசமாக “ஆண்டவரே! எங்களுக்குச் செபிக்கக் கற்பித்தருநும்” என்ற தலையங்கத்துடன் ஆங்கிலத்தில் ஒரு சிறு நூலாக வெளிவந்திருக்கிறது. அவற்றில் காணப்படும் செபம் சம்பந்தமான சில உண்மைகளையே இங்கட்டுரையில் எடுத்து விளக்கி விரும்புகிறோம். மனிதனுக்கிரந்து, என்னில், தேவனை ஆரதிப்பதே செபத்தின் முக்கியநோக்கமாக விருக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலும் மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான சலுகைகளைப் பெறவதற்கே செபிக்கின்றனர் என்று கூறவேண்டிய பதா பிரிக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்றமட்டில் நாங்கள் தேவனை எடுத்துப் பெற்றிக்கவேண்டும். அவருடைய சமுகத்தில் வாழுமிரும்பவேண்டும். இதை ஒரு சிறு கடைமூலம் அப்பாதிரியார் விளக்கிறார். “ஒருமுறை ஒரு சிறுவன் தனது தக்கையில் எழுத தறைக்குள் பிரவேசித்தான். மிகவும் அவசரமான வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த அவனுடைய தக்கை மக்களைக் கண்டதும் தனது சட்டைச் சாக்குள் கையைவைத்து ஒரு ஜம்பது சுத்தை எடுத்து மகன்கையில் கொடுத்தார். அப்போது அச்சிறுவன், “தக்கையே எனக்குப் பென்சிலும் வேண்டாம்” என்று சொன்னான். தக்கைப்பன் தன் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்யமுடியாதவராகிப் பயையினைப் பார்த்து, “மகனே உனக்கு என்ன வேண்டுமோ?” என்று வினா விடுவார். அதற்கு மகன் மறுமொழியாக : “தக்கையே! எனக்கு ஒன்றும் வேண-

டாம். நான் உம்முடனேயே இங்கு இருக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினான்.

இப்பையதுடைய மனப்பாங்கைப் போலவே எங்கள் செபமும் தீர்க்க வேண்டுமென்று அந்தப்பாதி யார் குறிப்பிடுகிறார். தேவனிடம் எதையும் பெறவதற்காகவல்ல, ஆனால், அவரைக் கணம்பண்ணும் கோக்கமாகவே, அவருக்கு எங்கள் அன்பைக்காட்டும் பொருட்டே செபங்கள் இருக்க வேண்டுமென்பதை எங்களில் எத்தனை பேர் என்கறிவர்?

மேலும் நாங்கள் செபிக்கும்போது கள்ளோக்களைப் போலவன்றி, விசுவாசத் துடனும், முழுவிளக்கத் துடனும் செபிக்கவேண்டுமென்பதை நாம் சினைப்பதில்லை. பரமன்டலமங்கிரம், பிரியத்தமங்கிரம், பாவசங்கிரம் தனமங்கிரம், விசுவாசமங்கிரம் போன்ற செபங்களைத் “தண்ணிப்பட்டபாடமாக” நாங்கள் அறிந்திருப்பதால், அவற்றைப் பூரணவிளக்கத்துடனும், பயப்க்கிடுதலும் செபிக்கிறோம் என்று நாம் சொல்லமுடியுமா?

பாதிரியார் தமது நாவில் ஜிம்மி என்ற ஒருவனின் செபத்தை எடுத்துப் புகழ்ந்து கீழ்க்கூட இரு சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளி. அவனே காலை தொட்டு மாலைமட்டும் கஷ்டமானவேலைசெய்ய வேண்டிய வையைபிருந்தான். ஆனால், மதியபோசன இடைவேளையில் கோயிலுக்கு ஒடிப்போய், “யேசுவே! இது நான் ஜிம்மி. நான் போய் வருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுத்தன் வேலைத்தலத்துக்குத் திரும்புவான். இவன் உண்மையாகவே செபிக்கிறான் என்று நாம் கூறமுடியும்.

மேலும் அப்பாதிரியார் தம்முடைய பிரசங்கங்களில் நன்றிக்கறல், மன்னிப்புக்கேட்டல் என்பன செபித்தலின் இரண்டாம் மூன்றாம் அம்சங்களாக அமைய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், நாங்காவது அம்சமாக “விண்ணப்பித்தல்” என்பதை அழுத் தங் திருத்தமாக வற்புறுத்தினார். யேசுநாதர் சுவாமிதாமே கற்பித்த பரமன்டலமங்கிரமித்திலே நாங்கள் ஒரு போதும் “என்”, “எனக்கு”, “நான்” “என்னை”, என்று பிரார்த்திப்பதில்லை. ஆனால், அவ்வரிய செபத்தில் “எங்கள்”, “எங்களுக்கு” “நாங்கள்”, “எங்களை”, என்றே செபிக்கிறோம்.

என்றாலும் எங்களுக்குத் தேவையான உதவிகளை நாங்கள் எவ்வாறு தேவனிடம் கேட்கிறோமென்பதை அப்பாதிரியார் பின்வரும் கதைமூலம் விளக்கிறார். ஜோர்ஜ் என்னும் ஒருவன் செபஞ்செய்யச் சென்றான். அவன் அன்றைந்து பார்த்து : “அன்புள்ள தேவனே! என்னையும் என்மகனையும், என் மனைவி யையும், என் மகனின் மனைவியையும், எங்கள் நால் வரையும் மாத்திரம், வேறு எவ்வரையும் அல்ல, ஆசீர்வதித்தருநும் ஆமென்” என்று தினமும் பிரார்த்தி தங்களை இச்செபத்தில் பிரார்க்கேம் அனுவையிட்டு செபஞ்செய்யச் சென்றான். இதையே எனக்குப் பென்சிலும் வேண்டாம்” என்று சொன்னான். தக்கைப்பன் தன் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்யமுடியாதவராகிப் பயையினைப் பார்த்து, “மகனே உனக்கு என்ன வேண்டுமோ?” என்று வினா விடுவார். அதற்கு மகன் மறுமொழியாக : “தக்கையே! எனக்கு ஒன்றும் வேண-

அவைத்தல்

காஷி மேற்றிராசனம்

இலங்கையின் மலைநாட்டுப்பகுதியில் உள்ள விசாரணைப் பங்குகளிலே குருமாராகத் தேவதொண்டு புரிய ஆசிக்கும் வாஸிப்பகள் கீழ் காணப்படும் செய்து கொள்ளவும்.

அதிபர்,

அரசு: குசையப்பர் குருமடம்,
பூரணவத்தை,
கண்டி.

● முதலாவது உலக யூத தம் 1914-ம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் ஆரம்பமாயிற்ற. அதனால் நிகழும் 1964-ம் ஆண்டின் ஆவணிமாதம் அஃது தான் ஆரம்பமான 50-ம் ஆண்டு திறைவைக்காணலாயிற்று. இரண்டாவது உலக யூதம் 1939-ம் ஆண்டு பூர்டாசி மாதம் ஆரம்பமாயிற்று. அதனால் நிகழும் 1964-ம் ஆண்டின் பூர்டாசி மாதம் அது தன் 25-ம் ஆண்டு திறைவைக் கண்டுகொள்ளலாயிற்று.

குத் தருவதில்லை என்று அப்பாதிரியார் மிகவும் தெளிவாக விளக்கினார். மேற்கூறிய மெதடிஸ்த குட்பாதிரியாரின் செபத்தைப்பற்றிய சிறந்த நாலைப்பெற்ற வாசிப்பது எல்லாக் கிரீஸ்தவர்களுக்கும் பெரும்பயனை விளைக்கும்படியாக இருப்பது என்று நம்பிக்கை.

பி. சுவரிமுத்து

மேக்டலீன் சேம்ஸ தமிழராசா அவர்களின்

2-ம் வருட மரண ரூபகம்

“திவ்வியயேசுவே உமது திருத்தோ வின் கடேராயங்களைப்பார்த்து உமது அடியாளாகிய மெக்டலீன் சேம்மா தமிழராசாவின் ஆத்துமத்துக்குக் கிருபை புரிந்தருநும்.”

மக்களின் பிரிவுத்துயர்

கண்ணிமைக்கு சிறுபாழுதும் கண்மனியே என்றழைத்து கட்டிமுத்தம் தந்தெம்மை அவவளைத்துப் பாலட்டி வண்ணத்தின் தொட்டில்லை கண்வளர்த் துமிலவைத்து வாடுதற்கே இடமளிக்கா வனப்போடு வளமைதந்து உன்னிப்பாய் உயிர்காத்து உத்தமத்தின் வாகோச் சுயர்வளித்த உத்தமியே உயிர்ப்பேறா கண்ணிமைக்கப் போன்யோ! கட்டவிற்குத் தாம்வாட கருணைக்கே இடமளிக்கா கண்ணிரிந் போன்யோ.

இவ்வுலகை விட்டுக்கைந்து தேவசங்கித்து அழைக்கப்பட்ட எங்கள் பிரிய அண்ணெமக்டலீன் சேம்மா அவர்களின் 2-வது வருட நிறைவுதினமாகிய வருகிற 3-11-64 செவ்வாய்க்கீழ்மை காலை மேனிக்கு யாழ்ப்பானம், பரிசுத் தேவாலயத்தில் இவ்வின் ஆண்மைப்பாற்காக ஒரு தாங்கப் பாடற் பூசை நிறைவேறும். இதனைக் கண்ணுறும் அன்புள்ள கிரீஸ்தவர்கள் இவ்விற்கு சிற்சிய இளைப்பாற்றியை அருளுமாறு மன்றுமெட்டு தாழ்மையுடன் வேண்டும்.

தயரும் கணவர்:

வஸ்தியாம்பிள்ளை பிள்ள

